

தானியேல் புத்தகம் - நூற்று அறுபத்து மூன்று

தீர்க்கதரிசனத்தை வெளிப்படுத்துதல்: தானியேலின்
பதினொன்றாம் அதிகாரத்தை ஆராய்தல்

Jeff Pippenger
2024-03-28

இப்போது நாம் தானியேலின் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தை முறையாக
ஆராயத் தொடங்குவோம்.

மேதியனாகிய தரியாவின் முதல் ஆண்டிலே நானும் அவனை
உறுதிப்படுத்தவும் பலப்படுத்தவும் நின்றேன். இப்பொழுது நான்
உனக்கு சத்தியத்தை அறிவிப்பேன். இதோ, பார்சீகத்தில் இன்னும்
மூன்று ராஜாக்கள் எழும்புவார்கள்; நான்காமவன் அவர்கள்
எல்லாரையும் விட மிகுந்த செல்வமுள்ளவனாயிருப்பான்; தன்
செல்வத்தினால் பெற்ற வல்லமையினாலே அவன் யாவரையும் கிரேக்க
ராஜ்யத்துக்கு விரோதமாக எழுப்புவான். பின்னர் ஒரு வல்லமையுள்ள
ராஜா எழும்புவான்; அவன் மிகுந்த ஆட்சியுடன் ஆட்சி செய்து, தன்
மனதின்படி செய்வான். அவன் எழுந்திருக்கும் போது அவன் ராஜ்யம்
சிதறடிக்கப்படும்; அது வானத்தின் நான்கு திசைகளுக்கும்
பிரிக்கப்படும்; அது அவன் சந்ததிக்குச் செல்லாது; அவன் ஆட்சி செய்த
அதிகாரத்தின்படியும் இருக்காது; ஏனெனில் அவன் ராஜ்யம் வேரோடு
பிடுங்கப்பட்டு, அவைகளைத் தவிர மற்றவர்களுக்குக்
கொடுக்கப்படும். தானியேல் 11:1-4.

தரியேஸின் முதல் ஆண்டிலேயே தன்னும் அவருடன் இணைந்து
செயல்பட்டதாக கபிரியேல் தானியேலுக்கு அறிவிப்பதன் மூலம்
தொடங்குகிறான்; அது தரியேஸின் சகோதரப்பேரனும் அவனுடைய
படைத்தளபதியுமானவர் பாபிலோனை கைப்பற்றி பெல்சாச்சாரைக்
கொன்ற ஆண்டாகும். பத்தாம் அதிகாரத்தின் முதல் வசனத்தின்படி,
தானியேல் இந்தத் தரிசனத்தை கோரேசின் மூன்றாம் ஆண்டில்
பெறுகிறான்; ஆகையால் "முடிவுக் காலத்தை" பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும்
அடையாளங்களாக தரியேஸையும் கோரேசையும் கபிரியேல்
சுட்டிக்காட்டுகிறான். கி.மு. 538 ஆம் ஆண்டில் மேதிய-பார்சீக பேரரசினால்
பெல்சாச்சாரும் பாபிலோனும் கைப்பற்றப்பட்டன.

"கி.மு. 538-ஆம் ஆண்டில் சைரஸ் பாபிலோனை முற்றுகையிட்டான்;
அதை அவன் தந்திரத்தால் கைப்பற்றினான்; மேலும், பார்சியர் கொன்ற
பெல்ஷாச்சாரின் மரணத்தினால், பாபிலோன் இராஜ்யம் இருந்ததே
இல்லாமல் போயிற்று." உரையா ஸ்மித், Daniel and the Revelation, 46.

கி.மு. 538 ஆம் ஆண்டில், தானியேல் ஒன்பதாம் அதி காரத்தைப் பதி வு செய்தான்.

“முன்னைய அதிகாரத்தில் [எட்டாம் அதிகாரம்] பதிவுசெய்யப்பட்ட தரிசனம் கி.மு. 538 ஆம் ஆண்டில் பெல்ஷாச்சாரின் மூன்றாம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்டது. அதே ஆண்டில், அது தரியுவின் முதலாமாண்டும் ஆகும்; இவ்வதிகாரத்தில் [ஒன்பதாம் அதிகாரம்] விவரிக்கப்பட்ட நிகழ்வுகள் சம்பவித்தன.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 205.

கி.மு. 538-இல், பெல்சாத்தாரின் மூன்றாவது மற்றும் கடைசி ஆண்டாகிய தரியுவின் முதலாம் ஆண்டில், கர்த்தர் கல்தேயரின் தேசத்தைத் தண்டித்து, அதைப் பாழாக்கினார்.

இந்த மொத்த தேசமும் பாழும் திகைப்பும் ஆகும்; இந்த ஜாதிகள் பாபிலோன் ராஜாவை எழுபது ஆண்டுகள் சேவிப்பார்கள். எழுபது ஆண்டுகள் நிறைவுற்றபின், நான் பாபிலோன் ராஜாவையும் அந்த ஜாதியையும் அவர்களுடைய அக்கிரமத்தினிமித்தம் தண்டிப்பேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; கல்தேயரின் தேசத்தையும் நித்திய பாழ்ப்பாடுகளாக்குவேன். எரேமியா 25:11, 12.

பத்தாம் வசனத்தில், கர்த்தர் பாபிலோனுக்கான தண்டனையை அறிமுகப்படுத்தும்போது “பிறகு” என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார். பாபிலோன் பாழாக்கப்பட்ட “பிறகு,” தேவனுடைய ஜனங்களுக்காக கர்த்தர் தமது நன்மையான கிரியையை நிறைவேற்றுவார்.

ஏனெனில் கர்த்தர் இவ்வாறு சொல்லுகிறார்: பாபிலோனில் எழுபது ஆண்டுகள் நிறைவேறிய பின்பு நான் உங்களைச் சந்தித்து, உங்களை இந்த இடத்திற்குத் திரும்பிவரச் செய்வதினால், உங்களுக்காகச் சொல்லிய என் நல்வார்த்தையை நிறைவேற்றுவேன். எரேமியா 25:10.

எழுபது ஆண்டுகால சிறைப்பிடிப்பு கி.மு. 606-ல் தொடங்கியது.

“கி.மு. 606-இல் தொடங்கிய எழுபது ஆண்டுகள் இப்போது தங்கள் முடிவை அணுகிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை தானியேல் உணர்ந்தான்.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 205.

எழு பது ஆண்டு களான சி றைப்பட்ட காலம் கி .மு . 606-இல் ஆரம்பி த்து , 536-இல் மு டி வடைந்தது ; அது கி .மு . 538-இல் பெல்ஷாசாரின் மரணமு ம் பாபி லோனின் பாழாக்கமு ம் நிகழ்ந்ததற்கு இரண்டு ஆண்டு கள் பி ன்தி யதாகு ம். அது கோரேஷி ன் மூ ன்றாம் ஆண்டு . காபி ரியேல், ஹி த்தெக்கேல் நதி யி னு டைய தீ ர்க்கதரிசனத்தை கோரேஷி ன் மூ ன்ற ஆண்டி ல் அமைத்து , பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ன் வரலாற்று ஸ் சொல்லாட்சி யை தரியு வி ன் மு தல் ஆண்டைக் கு றி ப்பி ட்டு ஆரம்பி க் இவ்வாறு செய்வதன் மூ லம் அவர் இரண்டு கு றி ப்பி ட்ட ஆண்டு களைச் சு ட்டி க்காட்டு கி றார். கி .மு . 538 மற்றும் ம் கி .மு . 536 ஆகி ய இரண்டு ட நியமி க்கப்பட்ட காலங்களாயி ரு ந்தன; கி .மு . 538 என்பது எழு பது

ஆண்டு களின் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவுறு வதற்கான நியமிக்கப்பட்ட காலமாக இருந்தது; கி.மு. 536 என்பது, கி.மு. 538-க்கு "பிறகு," கர்த்த ஜனங்களுக்காகத் தம்முடைய நன்மையான கிரியையை நிறைவேற்றும் நியமிக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசனக் காலமாக இருந்தது.

கி.மு. 538மும் கி.மு. 536மும் இரண்டும் நியமிக்கப்பட்ட காலங்களாகும்; அவை இரண்டு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நபர்களால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன. அவர்களில் ஒருவன் மேதியாவின் முதல் ராஜாவும், இரண்டாவது பாரசீகத்தின் முதல் ராஜாவும் ஆவான். நிஜ இஸ்ரவேல் நிஜ பாபிலோனில் சிறைப்பட்டிருந்த எழுபது ஆண்டுகளின் முடிவு, கி.பி. 538 முதல் 1798 வரை ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேல் ஆவிக்குரிய பாபிலோனில் சிறைப்பட்டிருந்த ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகளைச் சுட்டிக்காட்டியது. 1798 ஒரு "நியமிக்கப்பட்ட காலம்" ஆக இருந்தது; பின்னர் தீர்க்கதரிசனத்தில் "முடிவுகாலம்" என்று அடையாளப்படுத்தப்படும் காலப்பகுதி ஆரம்பமானது. கி.மு. 538மும் கி.மு. 536மும், "நியமிக்கப்பட்ட காலம்" என்று பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுவதோடு, "முடிவுகாலம்" என்று சித்தரிக்கப்படும் ஒரு காலப்பகுதியின் தொடக்கத்தையும் குறிக்கின்றன.

"நிர்பந்தமற்ற கொடுமையான துன்புறுத்தலின் இந்த நீண்ட காலப்பகுதியில், சிறைவாசக் காலத்தில் பாபிலோனில் சிறைப்படுத்தப்பட்டிருந்த இஸ்ரவேல் புத்திரர்கள் எவ்வளவு நிச்சயமாக சிறையிருப்பில் இருந்தார்களோ, அதே அளவு நிச்சயமாக பூமியிலுள்ள தேவனுடைய சபையும் சிறையிருப்பில் இருந்தது." தீர்க்கதரிசிகளும் ராஜாக்களும், 714.

எல்லா தீர்க்கதரிசனங்களும், அவை முதன்முதலாக நிறைவேற்றப்பட்ட நாட்களை விட, இன்னும் குறிப்பாக கடைசி நாட்களையே நோக்கிப் பேசுகின்றன; ஆகையால், கி.மு. 538 ஆம் ஆண்டும் தாரியூ ராஜாவும், கி.மு. 536 ஆம் ஆண்டும் கோரேஷ் ராஜாவும் சேர்ந்து, 1989 ஆம் ஆண்டிலுள்ள "முடிவுக் காலத்தை" பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன; மேலும் அந்த இரு ராஜாக்கள் முறையே ஜனாதிபதி ரீகனையும் முதல் ஜனாதிபதி புஷையும் முன்னுருவாகக் காட்டுகின்றனர். கி.மு. 538 ஆம் ஆண்டும் கி.மு. 536 ஆம் ஆண்டும் ஒரு வழிக்குறியைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன; அந்த இரு தேதிகளும் ஒரே வழிக்குறியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாகப் புரிந்துகொள்ளப்படும் நிலையில் அதின் நிறைவேற்றம் காணப்படுகிறது. "முடிவுக் காலம்" என்னும் அந்த வழிக்குறி இரண்டு சின்னங்களால் அமைந்துள்ளது; சில சமயங்களில், ரீகனும் முதல் புஷும் இருந்ததுபோல், அந்த இரு சின்னங்களும் அதே ஆண்டிலேயே நிறைவேறுகின்றன. ஆனால் அது விதிக்கு விதிவிலக்காகும்; ஏனெனில் மோசேயின் காலத்தில் "முடிவுக் காலம்" என்னும் வழிக்குறி, ஆரோனும் மோசேயும் பிறந்ததிலேயே அமைந்தது; அவை மூன்று ஆண்டுகள் வித்தியாசமாக இருந்தன. கிறிஸ்துவின் வரலாற்றில், ஆறு மாதங்கள் வித்தியாசமாக இருந்த யோவான் ஸ்நானமும் கிறிஸ்துவும் பிறந்ததே அது.

“முடிவுகாலத்துடன்” தொடர்பாக, எதிர்க்கிறிஸ்துவின் வரலாற்றில் அது 1798 மற்றும் 1799 ஆகும். பிரெஞ்சுப் புரட்சி தீர்க்கதரிசனத்தின் ஒரு பொருளாகும்; அது 1789 இல் ஆரம்பித்து, 1799 இல் முடிவடைந்து பத்து ஆண்டுகள் நீடித்தது, 1798 ஒரு நியமிக்கப்பட்ட காலமாக இருந்ததுபோலவே, தக்க நியமிக்கப்பட்ட காலத்தில். இவை இரண்டும் சேர்ந்து மிருகத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட மரணக்காயத்தையும், அந்த மிருகத்தின் மேல் ஏறிச் சென்று அதன்மேல் ஆட்சி செய்த ஸ்திரீயையும் அடையாளப்படுத்துகின்றன. “சுவரின்” வழியாகத் தன் படையை உள்ளே அனுப்பி தன் சத்துருவைத் தோற்கடித்த ராஜா தரியு; அவர், “இரும்புத் திரை” என்னும் சுவரை இடித்துக் கீழிறக்குவதன்மூலம் தன் சத்துருவைத் தோற்கடித்த ரீகனை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். கோரேஷ், முதல் புஷ்ஷை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்; ஏனெனில் கோரேஷ் மகா கோரேஷ் என்று அறியப்படுகிறார், மேலும் முதல் ஜார்ஜ் புஷ் பெரிய புஷ் ஆவார், கடைசி புஷ் சிறிய புஷ் ஆவார்.

ஏனெனில் இந்த இரு அரசர்களும் அவர்கள் குறிக்கும் அந்த இரண்டு தேதிகளும் உண்மையில் ஒரே அடையாளமாகும். ஒன்றானது பாபிலோன் ஆட்சி செய்யவிருந்த எழுபது ஆண்டுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அந்த எழுபது ஆண்டு காலம் கி.மு. 538-இல் தன் நியமிக்கப்பட்ட காலத்தை எட்டியது; அதற்கான பிரதிநிதி தரியு ஆவான். எழுபது ஆண்டுகளான சிறைப்பிடிப்பின் நிறைவும் கி.மு. 536-இல் தன் நியமிக்கப்பட்ட காலத்தை எட்டியது; அதற்கான பிரதிநிதி கோரேசு ஆவான். இவ்விருவரும் சேர்ந்து தீர்க்கதரிசன ஒளி முத்திரை நீக்கப்பட வேண்டிய “முடிவுகாலத்தை” பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். 1798-இல் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதினான்கின் முதல் தூதன் “முடிவுகாலத்தை” அடைந்தான்; அந்தத் தூதன் “இயேசு கிறிஸ்துவைத் தவிர வேறொருவருமில்லை” என்று சகோதரி வைட் கூறுகிறார்.

கோரேசின் மூன்றாம் ஆண்டில், தேவனுடைய ஜனங்களின் அதிபதியும், தூதர்களுக்குப் பிரதானத் தூதனுமான மிகாயேல், கோரேசுடன் செயல்படவும், தேவனுடைய ஜனங்கள் எருசலேமுக்கு மீண்டும் திரும்பி, நகரத்தையும், பரிசுத்த ஸ்தலத்தையும், வீதிகளையும் மதில்களையும் மறுபடியும் கட்டுவதற்கு அனுமதிக்கும் மூன்று கட்டளைகளில் முதலாவதை கோரேஸ் அறிவிக்கத் துணைநிற்கும் ஒளியை உறுதிப்படுத்தவும் இறங்கிவந்தார். அந்த வேலை, 1798 ஆம் ஆண்டில் “முடிவுக் காலத்தில்” தொடங்கிய முதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதர்களின் வேலையை முன்மாதிரியாகக் காட்டியது.

தரியாவு வி னு ம் கோரேசி னு ம் நாட்களில், மு டி வு காலத்தி ல் மீ காடே இறங்கி வந்தது , 1798 இல் மு தல் தூ தன் வரு கையைச் சு ட்டி க்காட்டி யது இவ்வி ரண்டு ம் சேர்ந்து , “மு டி வு காலத்தி ல்” 1989 இல் அதே தூ தன் வரு கையை அடையாளப்படு த்து கி ன்றன. 1989 “மு டி வு காலத்தி ன்” காலப்பகு தி யை ஆரம்பி த்தது ; அது மேலு ம் ஒரு நியமி க்கப்பட்ட

காலமாகவு ம் இரு ந்தது . ஒரு நியமி க்கப்பட்ட காலம் என்பது ஒரு தீ ர்க்கதரிசன காலப்பகு தி மு டி வு று தலைக்கு றி க்கி றது . நவீ ன இஸ்ரவேலி ன் மு தல் "காதேஸ்" இல் 1863 ஆம் ஆண்டி ல் ஏற்பட்ட கலகம், நூ ற்று இரு பத்தாறு ஆண்டு கள் கொண்ட ஒரு காலப்பகு தி யி ன் தொடக்கமாக இரு ந்தது ; அது 1989 இல் "நியமி க்கப்பட்ட காலத்தி ல்" மு டி வு ற்றது . நூ ற்று இரு பத்தாறு என்பது ஆயி ரத்து இரு நூ ற் தசமபாகம், அதாவது பத்தி ல் ஒரு பங்கு ஆகு ம்; மேலு ம் 1798 இல் ஆயி ரத்து இரு நூ ற்று அறு பது ஆண்டு கள் மு டி வு ற்றபோது , மு தல் தூ தன் வரலாற்றி ல் வந்தடைந்தது . நூ ற்று இரு பத்தாறு ஆண்டு கள் மு டி வி இல், மூ ன்றாம் தூ தனின் இயக்கம் வரலாற்றி ல் வந்தடைந்தது .

தானியேல் அதிகாரம் பதினொன்றின் முதல் வசனத்தில், சித்தரிக்கப்பட்ட வரலாறு 1989 ஆம் ஆண்டில் முடிவுகாலத்தில் கோரேஷுடன் தொடங்குகிறது என்பதைத் தன் அடையாளக்குறிப்பில் கபிரியேல் கவனமாகவும் துல்லியமாகவும் காட்டுகிறார். அங்கு மகா கோரேஷ், அதற்கும் மகத்தான புஷ்ஷைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்; அவரைத் தொடர்ந்து மூன்று ராஜாக்கள் வருவார்கள், பின்னர் அவர்களெல்லாரையும் விட மிகுந்த செல்வமுள்ள நான்காவது ஒரு ராஜா வருவான். ஆகையால், கிரேக்கமெங்கும் எல்லாரையும் கிளர்த்திவிடுகிற அந்தச் செல்வமிக்க நான்காவது ராஜா, 1989 முதல் ஆறாவது ஜனாதிபதியாக இருக்கிறான்.

பத்தாம் அதிகாரத்தின் நிகழ்வுகளில், தரிசனத்தை நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் போது துக்கமனுஷ்டிப்பவனாகத் தானியேல் சித்தரிக்கப்படுகிறார்; மேலும், அந்தத் துக்கத்தின் அனுபவத்தில் அவர் கிறிஸ்துவின் சாயலுக்கு மாற்றப்படுகிறார். இருபத்தொன்று நாள் துக்கக்காலம், உயிர்த்தெழுதலால் நிறைவுறும் மரணத்தின் ஒரு காலப்பகுதியைக் குறிக்கிறது. பத்தாம் அதிகாரத்தில், மிகாயேல் வானத்திலிருந்து இறங்கி வந்திருக்கிறார்; மேலும், யூதா ஏழில், அவர் இறங்கும்போது மோசேயை உயிர்த்தெழுப்புகிறார். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதினோராம் அதிகாரத்தில், மோசே (மற்றும் எலியா) கொல்லப்பட்டு, மூன்றரை குறியீட்டுநாட்கள் தெருவில் இறந்தவர்களாயிருக்கிறார்கள். பின்னர் மோசே, (எலியாவுடனும் சேர்ந்து) "மகத்தான சத்தத்தினால்" உயிர்த்தெழுப்பப்படுகிறார்கள்.

மூன்று நாட்களும் அரையும் கடந்தபின், தேவனிடமிருந்து ஜீவனுடைய ஆவி அவர்களுக்குள் பிரவேசித்தது; அவர்கள் தங்கள் கால்களின்மேல் நின்றார்கள்; அவர்களை கண்டவர்கள்மேல் மிகுந்த பயம் விழுந்தது. அப்பொழுது, "இங்கே ஏறிவாருங்கள்" என்று வானத்திலிருந்து அவர்களுக்குச் சொல்லும் ஒரு மகத்தான சத்தத்தை அவர்கள் கேட்டார்கள். அவர்கள் மேகத்தில் வானத்திற்கு ஏறிச் சென்றார்கள்; அவர்களுடைய சத்துருக்கள் அவர்களை கண்டார்கள். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:11, 12.

உயி ர்த்தெழச் செய்கி ற "மகத்தான சத்தம்" பி ரதான தூ தனு டைய சத்தமே; அந்த பி ரதான தூ தன் மீ க்காயேல் ஆவான்.

கர்த்தர் தாமே ஆரவாரத்தோடும், பிரதான தூதனுடைய சத்தத்தோடும், தேவனுடைய எக்காளத்தோடும் பரலோகத்திலிருந்து இறங்கி வருவார்; கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலில் எழுந்திருப்பார்கள். 1 தெசலோனிக்கேயர் 4:16.

மோசேயும் எலியாவும் கொல்லப்பட்டு உயிர்த்தெழுகின்ற வரலாறே, ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநாலாயிரம் பேரின் முத்திரையிடப்படுதலின் வரலாறாகும். அந்த வரலாறு, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதினெட்டாம் அதிகாரத்தின் தூதனுடைய "முதல் சத்தத்துடன்," 2001 செப்டம்பர் 11 அன்று தொடங்கியது; நியூயார்க் நகரத்தின் பெரிய கட்டிடங்கள் இடிக்கப்பெற்றபோது அது வந்ததாக சகோதரி வைட் அடையாளப்படுத்துகிறார். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதினெட்டாம் அதிகாரத்தின் "இரண்டாம் சத்தம்," விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் போது ஒலிக்கப்படுகிறது; அப்போது தேவனுடைய மற்ற மந்தை பாபிலோனிலிருந்து வெளியே அழைக்கப்படுகிறது. அதுவே அந்த வரலாறு, அதாவது முத்திரையிடப்படுதலின் வரலாறு, அங்கே தானியேல் "மாரா" தரிசனத்தை நோக்கிப் பார்த்ததினால் கிறிஸ்துவின் சாயலாக மாற்றப்படுகிறவனாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறான்; அது "மாரே" தரிசனத்தின் பெண்சார் வெளிப்பாடு ஆகும். அதுவே "காரணப்படுத்தும்" தரிசனம்; நோக்கிப் பார்க்கப்படுகிற சாயலை அதைப் பார்க்கிறவர்களுக்குள் மீளுருவாக்க "காரணமாகிற" தரிசனம் ஆகும்.

பத்தாம் அதிகாரத்தில் உள்ள முத்திரையிடுதலின் வரலாறும், தானியேலின் மாற்றுரூபப்படுதலின் வரலாறும், மோசே, எலியா, தானியேல் ஆகியோரால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறவர்களை உயிர்த்தெழச் செய்து மாற்றும் வேளையில் மிகாயேல் இறங்கி வருதலை உள்ளடக்குகின்றன. அவர் உயிர்த்தெழுதலை பிரதான தூதனுடைய "பெரிய சத்தத்தால்" நிறைவேற்றுகிறார்; இவ்வாறு முதல் சத்தத்துக்கும் கடைசி சத்தத்துக்கும் நடுவில் ஒரு மூன்றாவது "சத்தத்தை" அளிக்கிறார்; அந்த முதல் சத்தமும் கடைசி சத்தமும் இரண்டும் ஒன்றே, ஏனெனில் அவை இரண்டும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதினெட்டாம் அதிகாரத்தின் சத்தமே. நடுவிலுள்ள சத்தம் கலகத்தைக் குறிக்கும் இடமாகும்; ஏனெனில் மிகாயேல் மோசேயை உயிர்த்தெழச் செய்தபோது, கலகத்தின் ஆசிரியனாகிய சாத்தான் அங்கே எதிர்த்து நின்றிருந்தபோதிலும், அவர் சாத்தானோடு வாதாடவில்லை.

ஆயினும் பிரதானத் தூதனாகிய மிகாயேல், மோசேயின் உடலைப்பற்றி பிசாசோடே விவாதித்துக்கொண்டிருந்தபோது, அவனுக்கு விரோதமாக நிந்தனையான குற்றச்சாட்டை முன்வைக்கத் துணியாமல், "கர்த்தர் உன்னைக் கண்டிக்கக்கடவர்" என்றான். யூதா 7.

2001 செப்டம்பர் 11 அன்று தொடங்கி , வி ரைவி ல் வரவி ரு க்கு ம் ஞாயி ற்று க்கி ழமைச்சட்டத்தி ல்மு டி வடையு ம்மு த்தி ரையி டு ம் தொடக்கம் "சத்தி யம்" என்ற கையொப்பத்தால் கு றி க்கப்படு கி றது ; ஏனெனில் அந்தக் காலத்தி ன் நடு ப்பகு தி யி ல், 2023 ஜூ லை மாதத்தி ல், தலைதூ தனு டைய மகத்தான சத்தம், அவரு டைய நடு ச்சத்தத்தைக் கேட்கத் தேர்ந்தெடு க்கி றகி றி ஸ்து வு க்கு ள் மரித்தவர்களை உயி ர்த்தெழு ப்பு ம் வேலையை ஆரம்பி த்தது . 2023 என்பது 2001-க்கு இரு பத்தி ரண்டு ஆண்டு கள் பி ந்தி யதாக வரு கி றது என்பதை கவனியு ங்கள்; மேலு ம் இரு பத்தி ரண்டு என்பது இரு நூ ற்று இரு பதி பத்தி ல் ஒன்று ; அது தெய்வீ கத்தி ற்கு ம் மனிதத்தி ற்கு ம் இடையி லான இணைப்பி ன் அடையாளமாகவு ம், மறு சீ ரமைப்பி ன் அடையாளமாகவு ம் உள்ளது .

ஜூலை 2023-இல், இயேசு கிறிஸ்துவாகிய ஒருவரையே தவிர வேறொருவருமல்லாத, சத்தியமாயிருக்கிற, மிகாயேலும் ஆன, தமது கரத்தில் ஒரு செய்தியுடன் இறங்கி வருகிற ஆல்பாவும் ஒமேகாவுமான வல்லமையுள்ள தூதன். அவருடைய கரத்தில் இருந்த சிறிய புத்தகம், கடைசி நாட்கள் வரையிலும் முத்திரையிடப்பட்டிருந்த தானியேலின் பகுதியே ஆகும்.

"வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் வேதாகமத்தின் அனைத்து புத்தகங்களும் ஒன்றிணைந்து நிறைவுறுகின்றன. இங்கு தானியேல் புத்தகத்தின் நிரப்புப்பகுதி உள்ளது. ஒன்று ஒரு தீர்க்கதரிசனம்; மற்றொன்று ஒரு வெளிப்படுத்தல். முத்திரையிடப்பட்டிருந்த புத்தகம் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் அல்ல; மாறாக, கடைசி நாட்களைச் சார்ந்த தானியேலின் தீர்க்கதரிசனத்தின் அந்தப் பகுதியே ஆகும். தூதன் கட்டளையிட்டான்: 'ஆனால் நீயோ, தானியேலே, முடிவுகாலம் வரையில் இந்த வார்த்தைகளை அடைத்து வைத்து, இந்தப் புத்தகத்துக்கு முத்திரையிடு.' தானியேல் 12:4." அப்போஸ்தலருடைய செயல்கள், 585.

தானியேலின் தீர்க்கதரிசனத்தில் கடைசி நாட்களோடு தொடர்புடைய பகுதி பதினொன்றாம் அதிகாரமாகும். அது பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் கடைசி ஆறு வசனங்களாகும்; ஆனால் இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்வதானால், அந்த அதிகாரத்தினுள் காணப்படும் வரலாறுகளே அந்தக் கடைசி ஆறு வசனங்களில் மறுபடியும் கூறப்படுகின்றன.

"நாம் இழப்பதற்கான நேரமில்லை. கலக்கமிக்க காலங்கள் நமக்குமுன் உள்ளன. உலகம் யுத்தத்தின் ஆவியால் கிளர்த்தப்பட்டுள்ளது. விரைவில் தீர்க்கதரிசனங்களில் கூறப்பட்ட உபத்திரவக் காட்சிகள் நடைபெறும். தானியேல் 11-ஆம் அதிகாரத்தில் உள்ள தீர்க்கதரிசனம் அதன் முழுமையான நிறைவேற்றத்துக்குத் தற்சமயம் மிகவும் அண்மித்துள்ளது. இந்த தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றமாக ஏற்கனவே நிகழ்ந்த வரலாற்றின் பெரும்பகுதி மீண்டும் நிகழும்." Manuscript Releases, number 13, 394.

தானியேல் அதி காரம் பதி னொன்றி ன் பதி னாறாம் வசனம், நாற்பத்தொன்றாம் வசனத்தி ல் மீ ண்டு ம் நிகழு ம் ஒரு வரலாற்றை வி ளக்கு கி றது ; ஏனெனில் அந்த வசனத்தி ல் வடக்கி ன் ராஜா மகி மையான தேசத்தி ல் நிற்கி றான். பதி னாறாம் வசனத்தி ன் வரலாறு , ரோமப் படைத்தலைவன் பொம்பேயு யூ தாவையு ம் ஒரு சலேமையு ம் சி றைப்பி டி த்தபோது நிகழ்ந்த காலத்தை அடையாளப்படு த்து கி றது .

ஆனால் அவனுக்கு விரோதமாக வருகிறவன் தன் சித்தத்தின்படியே செய்வான்; அவன் முன் யாரும் நிலைத்திருக்கமாட்டார்கள்; அவன் மகிமையான தேசத்தில் நிலைநிற்பான்; அது அவன் கையினால் அழிக்கப்படும். தானியேல் 11:16.

இந்த வசனத்திற்கு முன்பாக வரும் வசனங்களை நாம் ஆராய்வதற்கான ஒரு நங்கூரமாக இந்த வசனத்தைப் பயன்படுத்த விரும்புகிறேன்; ஆகையால், இந்தப் புரிதலை முதலில் நிலைநிறுத்துகிறேன். மூன்றாம் மற்றும் நான்காம் வசனங்களில் அலெக்சாந்தர் மகானின் இராச்சியம் பிளவுபட்டதற்குப் பின்னர் தொடரும் வரலாறு 1989 ஆம் ஆண்டில் தொடங்குகிறது என்பதையும், பின்னர் நிகழ்கின்ற தற்போதைய உக்ரைனியப் போரையும், மேற்கு நாடுகளின் சக்திகள்மீது புதின பெரும் வெற்றியையும், அதனைத் தொடர்ந்து பதினாறாம் வசனத்திற்குக் கொண்டு செல்லும் புதினின் பின்னான தோல்வியையும் அது அடையாளப்படுத்துகிறது என்பதையும் நாம் காட்ட விரும்புகிறோம்.

“எகிப்து வடக்கின் ராஜாவாகிய அந்தியோகசின் முன் நிலைக்க முடியாவிட்டதுபோல, இப்போது அவனுக்கு விரோதமாக வந்த ரோமரின் முன் அந்தியோகசும் நிலைக்க முடியவில்லை. எழும்பிவந்த இந்த வல்லமைக்கு எதிராக இனி எந்த இராஜ்யங்களாலும் எதிர்த்து நிற்க இயலவில்லை. கி.மு. 65-ஆம் ஆண்டில் பொம்பேயு அந்தியோகசு ஆசியாட்டிக்சிடமிருந்து அவனுடைய சொத்துகளைக் பறித்து, சீரியாவை ஒரு ரோம மாகாணமாக்கியபோது, சீரியா வெல்லப்பட்டு ரோமப் பேரரசோடு சேர்க்கப்பட்டது.”

“அதே வல்லமையே பரிசுத்த தேசத்திலும் நிலைத்து நின்று, அதைக் கவர்ந்து விழுங்க வேண்டியதாக இருந்தது. கி.மு. 161-ஆம் ஆண்டில், உடன்படிக்கையின் மூலம், தேவனுடைய ஜனங்களாகிய யூதருடன் ரோம் தொடர்புபெற்றது; அந்தத் தேதியிலிருந்து அது தீர்க்கதரிசன காலக்கணக்கில் முக்கியமான இடத்தை வகிக்கிறது. எனினும், கி.மு. 63-ஆம் ஆண்டு வரையிலும், யூதேயாவின்மேல் அது நிஜமான வெற்றிக்கொள்ளுதலின் மூலம் அதிகாராட்சியைப் பெறவில்லை; அப்பொழுது அது பின்வரும் முறையில் நிகழ்ந்தது.”

பொந்து வி ன் ராஜாவாகி யமி த்ரிதாதேஸு க்கு எதி ரான தன் படையெடு ப்பி லி ரு ந்து பொம்பேயி தி ரு ம்பி யபோது , யூ தேயாவ் கி ரீடத்தி ற்காக ஹி ர்கானு ஸ் மற்றும் ம் அரிஸ்தோபு லு ஸ் என்னு ம் இரு போட்டி யாளர்கள் போராடி க் கொண்டி ரு ந்தனர். அவர்களு டைய வழக்கு

பொம்பேயி யி ன்மு ன்வந்தது ; அரிஸ்தோபு லு ஸி ன் கோரிக்கைகளின் அநீதி யை அவன் வி ரைவி ல் உணர்ந்தான்; ஆயி னு ம், நீண்டநாளாக வி ரு ம்பி ய அரேபி யாவு க்கான தன் படையெடு ப்பைமு டி த்தபி ன் இவ்வி ஷயத்தி ல்தீ ர்ப்பளிக்க எண்ணி, பி ன்னர்தி ரு ம்பி வந்து , எது ந் மற்றும் தகு தி எனத் தோன்று மோ அதன்படி அவர்களு டைய காரியங்களைத் தீ ர்மானிப்பதாக வாக்களித்தான். பொம்பேயி யி ன் உண்மையான மனநிலையை உணர்ந்த அரிஸ்தோபு லு ஸ் அவசரமாக யூ தேயாவி ற்கு த்தி ரு ம்பி , தன்கு டி மக்களு க்கு ஆயு தம் ஏந்தச் செ வலி மையான எதி ர்ப்பி ற்கு த்தயாரானான்; ஏனெனில் தன்னிடமி ரு ந்து மற்றொரு வரு க்கே ஒப்படைக்கப்படு ம் என்று மு ன்கூ ட்டி யே கண்டி ரு அந்தக் கி ரீடத்தை, எந்த ஆபத்து ம் வந்தாலு ம் தக்கவைத்து க்கொள்ள வேண்டு ம் என்று தீ ர்மானித்தி ரு ந்தான். பொம்பேயி அந்த ஓட்டம்போனவனை நெரு க்கமாகத் தொடர்ந்து சென்றான். அவன் ஒரு சலேமு க்கு அண்மி த்தபோது , அரிஸ்தோபு லு ஸ் தன் நடத்தை கு றி த்து மனந்தி ரு ம்பத் தொடங்கி , அவனைச் சந்தி க்க வெளியே வந்து மு ழு மையான கீ ழ்ப்படி தலையு ம் பெரிய தொகை பணத்தையு ம் வாக்கு று தி அளிப்பதன் மூ லம் வி வகாரங்களைச் சமரசப்படு த்த மு யன்றான். இந்த மு ன்வரு கையை ஏற்று க்கொண்ட பொம்பேயி , பணத்தைப் பெற்று க்கொள்ளப் படைவீ ரர்களின் ஒரு அணியி ன் தலைவனாக கபி னியு ளை அனு ப்பி னான். ஆனால் அந்தத் தளபதி ஒரு சலேமு க்கு வந்தபோது , அவனு க்கு எதி ராக வாசல்கள் மூ ட்ப்பட்டி ரு ந்ததையு ம், நகரம் அந்த உடன்பாட்டை நிலைநிறு த்தாது என்று மதி ல்களின் மேற்பகு தி யி லி ரு ந்து அவனு க்குச் சொல்லப்பட்டதையு ம் கண்டான்.

"இவ்வி தமாக தண்டனையி ன்றி தம்மை ஏமாற்ற அனு மதி க்காத பொம்பேயி , தன்னிடத்தி ல் தங்கவைத்தி ரு ந்த அரிஸ்தோபு லு ஸை சங்கி லி களில் அடைத்து வி ட்டு , உடனே தன் மு ழு படையு டனு ம் ஒரு சலேமு க்கு எதி ராக மு ன்னேறி னான். அரிஸ்தோபு லு ஸி ன் ஆதரவாளர்கள் அந்த இடத்தைப் பாது காக்க மு னைந்தனர்; ஹி ர்கானு ஸி ன் ஆதரவாளர்கள் வாசல்களைத் தி றக்க மு னைந்தனர். பி ன்னோரார் பெரு ம்பான்மையாயி ரு ந்து மேலோங்கி யதால், பொம்பேயி க்கு நகரத்தி ற்கு ள் தடையற்றது ழைவு அளிக்கப்பட்டது . அதன்பி ன் அரிஸ்தோபு லு ஸி ன் பற்றாளர்கள் ஆலயமலையி னு ள் பி ன்வாங்கி னர்; அந்த இடத்தைப் பாது காக்க அவர்கள் எவ்வளவு உறு தி யாகத் தீ ர்மானித்தி ரு ந்தார்களோ, அதைப் பி டி த்து க் கீ ழ்ப்படு த்து வதற்கு பொம்பேயி யு ம் அவ்வளவே உறு தி யாக இரு ந்த மூ ன்று மாதங்களின் மு டி வி ல், தாக்கு தலு க்கு ப்போது மான அளவி மதி லி ல் ஒரு பி ளவு உண்டாக்கப்பட்டது ; அப்பொழு து அந்த இடம் வாளின் மு னையால் கைப்பற்றப்பட்டது . அதன்பி ன் நிகழ்ந்த பயங்கரமான படு கொலையி ல் பன்னிரண்டாயி ரம் பேர் கொல்லப்பட்டனர். அந்த வரலாற்றாசி ரியர்கு றி ப்பி டு கி ற்படி , அச்சமயத்தி ல் தெய்வீ க ஆராதனையி ல் ஈடு பட்டி ரு ந்த ஆசாரியர்கள், தங்கள் சு ற்றி லு ம் தங்கள் நண்பர்கள் படு கொலைக்கு க்

கொடுக்கப்பட்டபோதி லு ம், மேலு ம் பலமு றை தங்கள் பலி களின் இரத்தத்தோடு தங்களு டைய இரத்தமு ம் கலந்தபோதி லு ம், காட்டு மி ராண்டி த்தனமான கொந்தளிப்பைப் பற்றி ய எந்த உணர்வு ம் அற்றவர்களாகத் தோன்று மாறு , அமைதி யான கையாலு ம் அசையாத மனநிலையாலு ம் தங்கள் வழக்கமான பணியைத் தொடர்ந்ததைப் பார்ப்பது இரக்கமு ட்டு ம் காட்சி யாக இரு ந்தது .”

“போருக்கு முடிவுகட்டியபின், பொம்பேயு எருசலேமின் மதில்களை இடித்துத் தள்ளி, யூதேயாவின் அதிகார வரம்பிலிருந்து பல நகரங்களை சிரியாவின் ஆட்சிக்குட்படுத்தி, யூதர்கள்மேல் கப்பத்தை விதித்தான். இவ்வாறாக, முற்றிலும் அதை அழித்துத் தீர்க்கும்வரை “மகிமையான தேசத்தை” தன் இரும்புக் கையில் பற்றியிருக்கும் அந்த வல்லமையின் கைகளில், வெற்றிக்கொள்வதன் மூலம் எருசலேம் முதல் முறையாக ஒப்படைக்கப்பட்டது.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 259, 260.

அடுத்த கட்டுரையில் இந்த ஆய்வை நாம் தொடர்வோம்.

தேவருடைய ஜனங்களிடத்தில் எந்தத் தகராறும் கலக்கமும் இல்லாதிருப்பதை, அவர்கள் சுத்தமான உபதேசத்தை உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டு நிற்கிறார்கள் என்பதற்கான இறுதியான சான்றாகக் கருதக்கூடாது. அவர்கள் சத்தியத்தையும் தவறையும் தெளிவாக வேறுபடுத்திக் கண்டறியாமல் இருக்கக்கூடும் என்ற அச்சத்திற்குக் காரணம் உண்டு. வேதாகமங்களை ஆராய்வதினால் புதிய கேள்விகள் எதுவும் எழுப்பப்படாதபோது, தாங்கள் சத்தியத்தை உடையவர்களாக இருக்கிறார்களா என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள மனிதர்கள் தாமாகவே வேதாகமத்தை ஆராயத் தூண்டும் கருத்து வேறுபாடுகள் எதுவும் தோன்றாதபோது, பண்டைய காலங்களில் இருந்ததுபோல இன்றும் அநேகர் மரபைப் பற்றிக்கொண்டு, தாங்கள் அறியாததையே ஆராதிப்பார்கள்.

“தற்போதைய சத்தி யத்தை அறி வதாகத் தம்மை அறி வி ப்பவர்களில் அநேகர் தாங்கள் எதை வி சு வாசி க்கி றார்கள் என்பதையே அறி யாதி ரு க்கி றார்கள் என்று எனக்கு க் காட்டப்பட்டு ள்ளது . தங்கள் வி சு வாசத்தி ன் ஆதாரங்களை அவர்கள் பு ரிந்து கொள்ளவி ல்லை. இக்காலத்தி ற்கு ரியகி ரியையைப் பற்றி ய உரிய மதி ப்பீ டு அவர்களு க்கி ல்லை. சோதனையி ன் காலம் வரு ம்போது , இப்போது பி றரு க்கு ப்பி ரசங்கி த்து க்கொண்டி ரு க்கு ம்சி லர்தாங்கள் ஏற்று க்கொண்ட நிலைப்பாடு களை ஆராயு ம்போது , தி ரு ப்தி கரமான காரணம் ஒன்றையு ம் அளிக்க மு டி யாத அநேக வி ஷயங்கள் இரு ப்பதைக் கண்டடைவார்கள். இவ்வாறு சோதி க்கப்படு ம் வரையி ல், தங்களு டைய பெரிய அறி யாமையை அவர்கள் அறி ந்தி ரு க்கவி ல்லை. மேலு ம், தி ரு ச்சபையி ல் அநேகர் தாங்கள் வி சு வாசி ப்பதைக் பு ரிந்து கொண்டு ள்ளோம் என்று எண்ணிக்கொள்கி றார்கள்; ஆனால், வி வாதம் எழு ம் வரையி ல், தங்களு டைய சொந்த பலவீ னத்தை அவர்கள் அறி யமாட்டார்கள். அதே வி சு வாசமு ள்ளவர்களிடமி ரு ந்து

பி ரிக்கப்பட்டு ,தங்கள் வி ஸ வாசத்தை வி ளக்கு ம்படி தனித்து ம் தனியாகவு ம் நிற்கக் கட்டாயப்படு த்தப்படு ம்போது ,தாங்கள் சத்தி யமாக ஏற்று க்கொண்டவற்றைப் பற்றி யதங்கள் கரு த்து கள் எவ்வளவு கு ழப்பமானவையாக உள்ளன என்பதைப் பார்த்து அவர்கள் ஆச்சரியப்படு வார்கள். நிச்சயமாக, நம்மி டையே உயி ரு ள்ள தேவனிடமி ரு ந்து வி லகி ப்போனது ம்,தெய்வீ க ஞானத்தி ன் இடத்தி ன் மனு ஷ ஞானத்தை நிலைநிறு த்தி மனு ஷரை நோக்கி த் தி ரு ம்பி ப்போனது ம் நிகழ்ந்து ள்ளது ."

"தேவன் தம்முடைய ஜனங்களை எழுப்புவார்; மற்ற வழிமுறைகள் தோல்வியுற்றால், அவர்களுக்குள் பொய்யுபதேசங்கள் புகுந்துவரும்; அவை அவர்களைச் சலித்துத், கோதுமையிலிருந்து புல்லைப் பிரித்தெடுக்கும். கர்த்தர் தமது வார்த்தையை நம்புகிற எல்லாரையும் நித்திரையிலிருந்து விழித்தெழும்புமாறு அழைக்கிறார். இக்காலத்திற்கே உரிய விலையுயர்ந்த ஒளி வந்துள்ளது. அது வேதாகமச் சத்தியமாக இருந்து, நம்மீது நேரடியாக வந்திருக்கும் அபாயங்களை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த ஒளி நம்மை வேதாகமங்களை விடாமுயற்சியுடன் ஆராய்வதற்கும், நாம் பற்றிக்கொண்டிருக்கும் நிலைப்பாடுகளை மிகக் கடுமையாகப் பரிசோதிப்பதற்கும் நடத்த வேண்டும். சத்தியத்தின் எல்லா அம்சங்களும் நிலைப்பாடுகளும் ஜெபத்துடனும் உபவாசத்துடனும் முழுமையாகவும் விடாமுயற்சியுடனும் ஆராயப்பட வேண்டும் என்பதே தேவனுடைய சித்தமாகும். விசுவாசிகள், சத்தியம் என்ன என்பதைப் பற்றிய ஊகங்களிலும் தெளிவற்ற கருத்துக்களிலும் தங்கியிருக்கக் கூடாது. அவர்களுடைய விசுவாசம் தேவனுடைய வார்த்தையின் மேல் உறுதியாக அஸ்திவாரமாயிருக்க வேண்டும்; அப்பொழுது சோதனைக் காலம் வரும்போது, தங்கள் விசுவாசத்திற்குப் பதிலளிக்கச் சபைகளின் முன் நிறுத்தப்படும்போது, தங்களுக்குள்ளிருக்கும் நம்பிக்கைக்கான காரணத்தைச் சாந்தத்துடனும் பயபக்தியுடனும் கூறக்கூடியவர்களாயிருப்பார்கள்.

"கி ளர்த்து ங்கள், கி ளர்த்து ங்கள், கி ளர்த்து ங்கள். நாம் உலகத்தி ன் மு ன்னைக்கு ம் பொரு ள்கள் நமக்கு உயி ரு ள்ள நிஜமாக இரு க்க வேண்டு ம். நாங்கள் வி ஸ வாசத்தி ன் அடி ப்படைக் கட்டு ரைகளாகக் கரு து ம் கோட்பாடு களை ஆதரித்து நிலைநிறு த்து ம்போது , மு ற்றி ஓ உறு தி யானதல்லாத வாதங்களை நாம் ஒரு போது ம் பயன்படு த்த அனு மதி க்கக்கூ டாது என்பது மு க்கி யமானதாகு ம். அவை எதி ர்ப்பாளனை மெளனப்படு த்த உதவக்கூ டு ம்; ஆனால் அவை சத்தி யத்தை மகி மைப்படு த்து வதி ல்லை. நாம் உறு தி யான வாதங்களையே மு ன்னைக்க வேண்டு ம்; அவை நம் எதி ரிகளை மெளனப்படு த்து வதோடு மட்டு மல்லாமல், மி க நெரு க்கமானது ம் மி க ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சி யையு ம் தாங்கி க் கொள்ளக்கூ டி யவையாகவு ம் இரு க்க வேண்டு ம். தங்களை வாதி களாகப் பயி ற்று வி த்தவர்களிடத்தி ன் தேவனு டைய வார்த்தையை நியாயத்தோடு கையாளாமல் வி டு வதற்கான பெரு ம் அபாயம் உள்ளது . ஒரு எதி ர்ப்பாளனை

எதி ர்கொள்ளு ம்போது , வி சு வாசி க்கு த் தைரியம் அளிப்பதையே மட்டு நோக்காமல், அவனு டைய மனதி ல் உறு தி யான நம்பி க்கையை எழு ப்பு ம் வகையி ல் பொரு ள்களை மு ன்வைப்பதே நமது தீ வி ரமான மு யற்சி யாக இரு க்க வேண்டு ம்.

“மனிதனின் அறிவுசார் முன்னேற்றம் எவ்வளவு இருந்தாலும், அதிகமான ஒளியைப் பெறுவதற்காக வேதவசனங்களை ஆழமாகவும் இடையறாதவாறும் ஆராய்வதற்கான அவசியம் இல்லை என்று அவன் ஒரு கணமும் எண்ணக்கூடாது. ஒரு ஜனமாகிய நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக தீர்க்கதரிசனத்தின் மாணவர்களாக இருக்க அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். தேவன் எங்களுக்கு வெளிப்படுத்தவிருக்கும் ஒளியின் எந்தக் கதிரையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ளும்படியாக, நாம் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் விழிப்பாய் கவனிக்க வேண்டும். சத்தியத்தின் முதல் ஒளிக்கீற்றுகளையே நாம் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும்; மேலும் ஜெபபூர்வமான ஆய்வின் மூலம் இன்னும் தெளிவான ஒளி பெறப்படலாம்; அந்த ஒளியை மற்றவர்களின் முன்பாக கொண்டு வரலாம்.”

“தேவனுடைய ஜனங்கள் தங்களுடைய தற்போதைய வெளிச்சத்தில் சுகமடைந்து திருப்தியடைந்திருக்கும்போது, அவர் அவர்கள்மேல் அனுகூலம் காட்டமாட்டார் என்பதில் நாம் நிச்சயமாக இருக்கலாம். அவர்களுக்காகப் பிரகாசித்து வரும் அதிகரித்தும் இடையறாது அதிகரித்துக் கொண்டும் இருக்கும் வெளிச்சத்தைப் பெறுவதற்காக அவர்கள் எப்போதும் முன்னோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதே அவருடைய சித்தமாகும். திருச்சபையின் தற்போதைய மனப்பான்மை தேவனுக்குப் பிரியமானதல்ல. மேலும் சத்தியமும் இன்னும் பெரிய வெளிச்சமும் தேவையில்லை என்று அவர்கள் எண்ணும்படியாக வழிநடத்திய ஒரு சுயநம்பிக்கை உட்புகுந்துவிட்டது. சாத்தான் நம்முடைய வலதுபக்கத்திலும் இடதுபக்கத்திலும், நமக்கு முன்னாலும் பின்னாலும் செயல்பட்டு வருகின்ற காலத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்; ஆயினும் ஒரு ஜனமாகிய நாம் நித்திரையில் இருக்கிறோம். தம்முடைய ஜனங்களைச் செயல்பட எழுப்பும் ஒரு சத்தம் கேட்கப்பட வேண்டும் என்பதே தேவனுடைய சித்தமாகும்.” Testimonies, volume 5, 707, 708.